

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Cob/62/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5115215726
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5115215726.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a členov senátu JUDr. Márie Dubcovej, JUDr. Róberta Bebčáka, v právnej veci žalobcu: Ivan Palarec - PALAS, s miestom podnikania 1. mája 272, 024 01 Kysucké Nové Mesto, IČO: 22 616 179, zastúpeného zástupcom Advokátska kancelária Andrea Havelková, s.r.o., so sídlom D. Dlabača 2748/28, 010 01 Žilina, IČO: 36 854 956, proti žalovanému: LUKE Consulting, s.r.o. so sídlom Palárikova 1083, 022 01 Čadca, IČO: 36 386 278 (pôvodne pod obchodným menom: CALORIM Sk, s.r.o., so sídlom 023 41 Nesluša 759), v konaní o zaplatenie 3.915,82 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 10Cb 264/2015-84 zo dňa 25.10.2016, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 10Cb 264/2015-84 zo dňa 25.10.2016 potvrdzuje.

Žalobca má voči žalovanému nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 3.875,82 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9,05% ročne zo sumy 4.699,48 Eur od 10.02.2015 do 09.03.2015, zo sumy 3.299,48 Eur od 10.03.2015 do zaplatenia, zo sumy 576,34 Eur od 19.04.2015 do zaplatenia, paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40 Eur, všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku. O trovách súdneho konania rozhodol tak, že žalobca má voči žalovanému nárok na plnú náhradu trov konania. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na žalobu žalobcu doručенú okresnému súdu dňa 20.05.2015, ktorou sa voči žalovanému domáhal uloženia povinnosti zaplatiť mu sumu 3.915,82 Eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Nárok žalobca odôvodnil tým, že medzi stranami sporu došlo k uzavretiu zmluvy o dielo, predmetom ktorej bolo zhotovenie diela - stavebných úprav kotolne podľa projektu na objekte Podbiel - rozpočet architektúra, a to na základe Objednávky žalovaného č. 14610023 zo dňa 16.09.2014. Predmetom diela bola dodávka prác a materiálu. Strany dohodli cenu diela za uvedenú realizačnú časť vo výške 4.909,48 Eur vrátane DPH. Vykonaním diela vznikol žalobcovi voči žalovanému nárok na zaplatenie ceny diela, ktorú fakturoval žalovanému faktúrou č. 2014031 na sumu 4.909,48 Eur so splatnosťou dňa 09.02.2015, z ktorej žalovaný zaplatil sumu 1.400 Eur dňa 09.03.2015 a jednostranným započítaním záväzkov a pohľadávok zo dňa 30.01.2015 sumu 210 Eur. Následne boli žalobcom vykonané naviac práce a tieto žalovaným odsúhlasené, na základe ktorých vznikol žalobcovi nárok na zaplatenie ceny prác vyúčtovaných žalovanému faktúrou č. 2015002 zo dňa 18.03.2015 na sumu 576,34 Eur so splatnosťou 18.04.2015. Žalovaný vyššie uvedené faktúry prevzal, čo potvrdil svojim podpisom. Napriek riadnemu a včasnému vykonaniu diela ku dňu podania žaloby žalovaný splnil svoj záväzok zaplatiť cenu diela čiastočne vo výške 1.610 Eur s mesačným omeškaním po splatnosti ceny diela. Vady diela nereklamoval. Na základe uvedeného sa žalovaný dostal do omeškania so zaplatením ceny diela.

2. Žalovaný v podanom odpore tvrdil, že žalobcoví nárok na zaplatenie ceny diela nevznikol, keďže žalobca žalovanému dielo neodovzdal a na výzvu zo dňa 12.06.2015, ktorou žalovaný vyzval žalobcu na odovzdanie diela, žalobca ostal nečinný. Žalovaný ďalej namietol, že z faktúry žalobcu nie je zrejмый rozsah vykonaného diela, k faktúre chýba súpis prác a z predložených dokladov nie je možné zistiť, v akom rozsahu žalobca dielo vykonal a nie je možné preveriť správnosť fakturácie zo strany žalobcu. Žalovaný poskytol tvrdenie, že objednané dielo nebolo žalobcom vykonané riadne, a preto žalovaný musel vykonanie diela uskutočniť prostredníctvom iných osôb.

3. K procesnému postupu okresný súd uviedol, že pojednávanie konané dňa 25.10.2016 sa uskutočnilo v prítomnosti žalobcu a právnych zástupcov strán, keď okresným súdom nebola akceptovaná žiadosť žalovaného o odročenie pojednávania, ktorú odôvodnil úmrtím matky konateľa spoločnosti Ing. Pavla Skokana a konaním pohrebu v deň pojednávania dňa 25.10.2016, o čom žalovaný pripojil potvrdenie pohrebnej služby. Žalovaný prejavil vážny záujem zúčastniť sa na pojednávaní a k veci sa vyjadriť, a preto žiadal o odročenie pojednávania na iný termín. Okresný súd elektronickou poštou upovedomil žalovaného, že jeho žiadosť neakceptoval, nakoľko napriek vážnosti uvádzaného dôvodu tento vyhodnotil ako nie dôležitý dôvod pre odročenie pojednávania podľa § 183 CSP. K žiadosti o odročenie pojednávania okresný súd poznamenal, že pojednávanie podľa ustanovenia § 183 ods. 1 CSP súd môže odročiť len z dôležitých dôvodov vtedy, ak sa strana alebo jej zástupca z dôležitých dôvodov nemôže dostaviť na pojednávanie a zároveň od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávanie nechali zastúpiť. Pri posúdení žiadosti žalovaného okresný súd prihliadal na skutočnosť, že žalovaný je v predmetnej právnej veci právne zastúpený advokátom, že v danom prípade došlo k opakovanej žiadosti žalovaného o odročenie pojednávania, v prvom prípade z dôvodov na strane právneho zástupcu a v druhom prípade na strane žalovaného. Žalovaný svoj záujem zúčastniť sa pojednávania a vyjadriť sa k veci bližšie v žiadosti nešpecifikoval. V súvislosti s nariadeným termínom pojednávania dňa 11.10.2016 právny zástupca žalovaného žiadal odročiť pojednávanie z dôvodu kolízie pojednávania s inou právnou vecou, ktorej žiadosti okresný súd vyhovel, avšak súčasne poučil procesnú stranu, že na ďalšie návrhy strán o odročenie pojednávania nebude prihliadať a súčasne poučil procesné strany o povinnosti dostaviť sa na pojednávanie, prípadne zvoliť si na pojednávanie zástupcu. Okresný súd zdôraznil, že je jeho povinnosťou rešpektovať a zachovávať procesné práva oboch strán, medzi ktoré patrí aj právo na verejné prejednanie veci bez zbytočných prietahov. Z uvedeného okresný súd žiadosti žalovaného o odročenie pojednávania nevyhovel a vec prejednal v prítomnosti právnych zástupcov strán bez osobnej účasti žalovaného.

4. S prihliadnutím na postavenie subjektov záväzkovo-právneho vzťahu a predmet ich záväzkov, okresný súd posúdil právny vzťah strán ako obchodnoprávny, na ktorý aplikoval ustanovenie § 261 ods. 1, § 536 ods. 1, § 548 ods. 1, § 549 ods. 1, § 555 ods. 1 vetá prvá, § 407 ods. 3, § 369 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, § 1 nariadenia vlády č. 21/2013 Z.z., § 369c ods. 1 Obchodného zákonníka.

5. Okresný súd skonštatoval, že žalobca sa predmetnou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia ceny diela ako zmluvného nároku, a preto povinnosťou žalobcu bolo v konaní tvrdiť a preukázať existenciu záväzkovo-právneho vzťahu zmluvy o dielo a z nej vyplývajúceho nároku.

6. Z nesporných tvrdení strán mal okresný súd preukázané, že záväzkovo-právny vzťah vznikol na základe písomnej Objednávky žalovaného č. 14610023 zo dňa 16.09.2014 (č.l. 8 spisu), ktorá vymedzila predmet diela ako rozpočet architektúra a plynoinštaláciu pripojovacieho plynovodu v celkovej sume 9.000,56 Eur, pričom prílohu objednávky má tvoriť rozpočet položkovitý na jednotlivé realizačné časti diela. Z obsahu objednávky vyplývala možnosť čiastkovej fakturácie, a to mesačne so splatnosťou 60 dní od podpisu prevzatia prác s odkazom na časový harmonogram, ktorý má tvoriť prílohu objednávky. Prehľad základných rozpočtových nákladov diela bol obsahom krycieho listu rozpočtu spolu s rozpočtom zo dňa 11.06.2014, ktorý obsahuje špecifikáciu diela vymedzením prác a dodávok čo do druhu, množstva, jednotkovej ceny v celkovom objeme 4.091,23 Eur, spolu s DPH v sume 4.909,48 Eur za časť diela rozpočet architektúra. Za nespornú skutočnosť rovnako okresný súd považoval čiastočnú úhradu faktúry č. 2014031 znejúcej na sumu 4.909,48 Eur dňa 09.03.2015 a jednostranné započítanie záväzkov a pohľadávok uskutočnené žalovaným, keď žalovaný svoju pohľadávku na podklade faktúry č. 15660003 v sume 210 Eur s dátumom splatnosti 13.02.2015 započítal voči pohľadávke žalobcu na podklade faktúry č. 2014031 splatnej 09.02.2015 znejúcej na sumu 4.909,48 Eur v rozsahu započítania 210 Eur.

7. V situácii, že žalovaný faktúru, ktorou žalobca vyúčtoval žalovanému cenu diela v sume 4.909,48 Eur, prevzal a prevzatie potvrdil svojim podpisom a na prevzatú faktúru vykonal čiastočnú úhradu vo výške 1.400 Eur dňa 09.03.2015 a jednostranne započítal svoju pohľadávku v sume 210 Eur, pri súčasnej absencii iného právneho úkonu, z ktorého by bolo možné vyvodiť opak právnej domnienky vyplývajúcej z ustanovenia § 407 ods. 3 Obchodného zákonníka, mal okresný súd za to, že vykonaním úhrady a jednostranným započítaním zo strany žalovaného nastali účinky uznania zvyšku záväzku vyplývajúceho z faktúry žalobcu č. 2014031. V uvedenom kontexte okresný súd hodnotil obranu žalovaného o nevykonaní diela žalobcom za tendenčnú a účelovú v snahe oddialiť splnenie svojho záväzku. V posudzovanej veci podľa okresného súdu je zjavné, že žalovaný v rámci procesnej obrany zneužil dohodnutý postup fakturácie vyplývajúci z písomnej objednávky žalovaného, keď splatnosť ceny diela objednávka č. 14610023 viaže na lehotu 60 dní od podpisu prevzatia prác.

8. Žalobca ako procesná strana uviedol, že so žalovaným spolupracoval dlhšie časové obdobie bez akýchkoľvek námietok žalovaného, či už k fakturovaným prácam alebo cenám diela. Žalobca potvrdil, že na základe objednávky žalovaného dielo vykonal, pričom vykonávanie diela si vyžiadalo uskutočnenie prác navyše pôvodne nepredpokladaných zmluvou, ktoré boli žalovaným odsúhlasené a na základe odsúhlasenia následne žalobcom vyúčtované. Na preukázanie konkrétneho rozsahu prác označil ako dôkaz výpoveď svedka S. K. - syna žalobcu. Žalobca uviedol, že po vykonaní predmetného diela strany sporu pokračovali v obchodnej spolupráci, čo nepriamo vylúčilo dôvodnosť obrany žalovaného. Poukázal na to, že žalovaný vždy žalobcu prezentoval ako súčasť svojej firmy, čo bolo aj dôvodom, že k odovzdávaniu diela vykonávaného žalobcom pre žalovaného, spravidla nedochádzalo protokolárnym spôsobom a plnenia boli vždy odovzdávané žalobcom priamo investorovi diela. Rozsah vykonaného diela bol odsúhlasený e-mailom, telefonicky, prípadne na osobných stretnutiach. Na tomto spôsobe fungoval obchodný vzťah strán niekoľko rokov. Protokolárne odovzdanie diela žalobca neodmietal, o čom telefonicky informoval žalovaného, avšak tento zostával naďalej nečinný. Žalobca vystupoval len ako jeden zo subdodávateľov diela, pričom žalovanému umožnil nakladať s dielom tým, že mu oznámil ukončenie diela a telefonicky a osobne odsúhlasili rozsah vykonávaného diela. Práce navyše v súvislosti s vykonávaným dielom boli medzi zmluvnými stranami v rámci e-mailovej komunikácie zo dňa 17.12.2014 odsúhlasené a k ich rozsahu a kvalite neboli zo strany žalovaného adresované žalobcovi žiadne námietky. Až na základe odsúhlasenia vykonaného diela bola žalobcom fakturovaná cena diela.

9. Podľa okresného súdu, svedok S. K. potvrdil, že rozsah vykonávaného diela vyplýval z krycieho listu rozpočtu, ktorý obsahoval špecifikáciu jednotlivých prác a dodávok, z ktorých s výnimkou položky 10 rozpočtu boli vykonané všetky stavebné práce. O práce, ktoré neboli žalobcom podľa predpokladaného rozpočtu vykonávané, došlo k poníženiu ceny diela a na druhej strane boli vykonané ďalšie stavebné práce pôvodným rozpočtom nepredpokladané ako práce navyše. V prípade položky 31 rozpočtu - dvere oceľové, rozpočet predpokladal ich výmenu, avšak napokon došlo medzi stranami k dohode, že pôvodné dvere budú na stavbe ponechané s tým, že sa vykoná ich oprava, čo si vyžiadalo vykonanie prác navyše podľa dohody strán. Ďalšie navyše práce súviseli s nedostatkami projektovej dokumentácie, pričom ich vykonanie bolo vždy vopred odsúhlasené stavebným dozorom a následne žalovaným. Svedok potvrdil, že po tom, ako sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia fakturovanej ceny diela, žalovaný v rámci e-mailovej komunikácie zo dňa 01.06.2015 potvrdil, že práce a dodávky navyše boli odsúhlasené a prevzaté, schválené za účasti predstavenstva obce, stavebného dozoru a projektanta dňa 22.05.2015 a súčasne potvrdil cenu 4.571,51 Eur bez DPH, na ktorú žiadal vystaviť konečnú faktúru so súpisom prác a dodávok. Svedok vyslovil pochybnosti k obsahu e-mailovej správy žalovaného, keď žalovaný žiadal vystavenie faktúry so súpisom prác a dodávok po tom, čo faktúry na cenu diela a cenu prác navyše mal k dispozícii. K listine - odsúhlasenie zostatkov zo dňa 27.02.2015 svedok popísal okolnosti jej potvrdenia, keď žalovaný žalobcom doručil listinu - Odsúhlasenie pohľadávok ku dňu 31.12.2014 opatril poznámkou „súhlasí“, čo žalobca považoval za nedostatočné, a preto prostredníctvom svedka K. došlo k opätovnému doručeniu listiny žalovanému, na ktorej dcéra konateľa žalovaného L. N. potvrdila odsúhlasenie zostatkov svojim podpisom a pečiatkou žalovaného s dátumom 03.03.2015 bez toho, aby zo strany žalovaného boli namietané akékoľvek vady diela.

10. Výpoveďou žalobcu, výsluchom svedka S. K. a vykonanými listinnými dôkazmi, objednávkou zo dňa 16.09.2014 a e-mailovou komunikáciou strán zo dňa 01.06.2015 mal okresný súd preukázané, že na základe zmluvy o dielo žalobca poskytol žalovanému plnenie - dielo za dohodnutú cenu, ktorú žalobca vyúčtoval žalovanému v žalobe označenými faktúrami so stanovenou lehotou splatnosti. Na prvú faktúru v sume 4.909,48 Eur žalovaný čiastočne plnil úhradou dňa 09.03.2015 v sume 1.400 Eur a

jednostranným započítaním pohľadávok v sume 210 Eur, čím nastali účinky uznania zvyšku dlhu podľa § 407 ods. 3 Obchodného zákonníka, pokiaľ ide o zostatok nezaplatených istín 3.299,48 Eur.

11. Dôvodnosť nároku žalobcu na zaplatenie ceny prác navyše podľa okresného súdu vyplývala nielen z výsluchu žalobcu, ale aj výpovede svedka S. K., ktorého výpoveď bola súladná s tvrdeniami žalobcu a obsahom listinných dôkazov, keď v e-mailovej komunikácii žalovaný dňa 01.06.2015 potvrdil dodávky a práce navyše na stavbe Podbiel, ktoré podľa vyjadrenia žalovaného mali byť odsúhlasené, prevzaté a schválené za účasti predstavenstva obce, stavebného dozoru a projektanta. Práce navyše boli žalobcom vyúčtované faktúrou č. 2015002 v sume 576,34 Eur vystavenou dňa 18.03.2015 s dátumom splatnosti 18.04.2015, ktorej prevzatie zástupca žalovaného potvrdil svojím podpisom dňa 18.03.2015.

12. Rešpektujúc žalovaným uvádzanú judikatúru k otázke splatnosti ceny diela okresný súd poukázal na skutočnosť, že pri hodnotení dokončenia a odovzdania diela vychádzal nielen z písomnej objednávky žalovaného, ktorá upravovala platobné podmienky, ale aj zo správania sa účastníkov zmluvy, keď žalobcom vystavené faktúry, ktorými vyúčtoval žalovanému cenu diela, žalovaný prevzal, prevzatie potvrdil svojím podpisom, vykonal čiastočnú úhradu ceny diela a jednostranne započítal svoju pohľadávku proti žalovanej pohľadávke žalobcu, a to bez toho, že by sa voči žalobcovi súčasne a preukázateľne domáhal potvrdenia súpisu prác a dodávok, resp. protokolárneho odovzdania diela, čím nastali účinky uznania zvyšku dlhu podľa § 407 ods. 3 Obchodného zákonníka. Z uvedeného okresný súd považoval za zrejmé, že v objednávke obsiahnutou úpravou splatnosti ceny diela sa zmluvné strany neriadili, čo potvrdilo tvrdenie žalobcu o obchodnej praxi strán v súvislosti s vykonávaním diela v iných obchodných prípadoch, a preto námietku žalovaného, ktorý absenciu potvrdeného súpisu prác a dodávok spájal s neexistenciou práva žalobcu na zaplatenie ceny diela, vyhodnotil ako nedôvodnú. Okresný súd konštatoval, že opačné posúdenie obrany žalovaného by v podmienkach prejednávanej veci umožňovalo prílišný formalizmus pred zabezpečením spravodlivej ochrany porušených práv žalobcu a viedlo by k popretiu princípu právnej istoty. Tento záver okresného súdu vyplýval okrem iného aj zo zistenej skutočnosti z vykonaných dôkazov, že žalovaný s dielom preukázateľne disponoval, keď v rámci celej dodávky žalovaný odovzdal investorovi aj dielo vykonané žalobcom a cenu diela investorovi žalovaný nesporne fakturoval (zverejnenie faktúry zo dňa 19.06.2015 - č.l. 73), a to aj napriek tomu, že sa v konaní žalovaný dovoľával nedodržiať v zmluve dohodnutých podmienok fakturácie. Podľa okresného súdu skutočnosť, že žalobca umožnil žalovanému ďalej nakladať s dielom, je dôkazom o vykonaní diela podľa ustanovenia § 555 ods. 1 Obchodného zákonníka. Pokiaľ žalovaný namietol, že dokončenie diela vykonal iný subjekt ako žalobca, tak táto obrana žalovaného ostala v rovine ničím nepodloženého a sporného tvrdenia. Okresný súd uzavrel, že žalovaný žiadne konkrétne vady diela nenamietal, ich existenciu a notifikáciu väd nepreukázal a rovnako nepreukázal, že by zo strany žalovaného bol uplatňovaný voči žalobcovi príslušný zodpovednostný nárok, súladný s obsahom zmluvy alebo zákona.

13. Okresný súd dospel k záveru, že žalovanému vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi cenu diela okamihom, kedy žalobca umožnil žalovanému ako objednávateľovi s predmetom diela nakladať, t.j. okamihom, kedy žalovaný preukázateľne nadobudol vedomosť o tom, že dielo bolo žalobcom ukončené, t.j. okamihom prevzatia faktúry, ktorou žalobca vyúčtoval žalovanému cenu vykonaného diela. Takto určenej splatnosti ceny žalobcom vykonaného diela, podľa okresného súdu, zodpovedá aj konanie samotného žalovaného, ktorý napriek svojim námietkam, že dielo zo strany žalobcu nebolo riadne odovzdané, čiastočne uhradil cenu diela, jednostranne započítal svoju pohľadávku proti pohľadávke žalobcu na zaplatenie ceny diela a v rámci odsúhlasenia pohľadávok odsúhlasil k 31.12.2014 pohľadávku žalobcu vo výške 4.909,48 Eur dňa 03.03.2015.

14. Okresný súd z vyššie zistených skutočností a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami vyhodnotil obranu žalovaného ako tendenčnú v snahe oddialiť splnenie svojho splatného záväzku voči žalobcovi. Z titulu zmluvného plnenia priznal žalobcovi istinu 3.875,82 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,05% ročne zo sumy 4.699,48 Eur od 10.02.2015 do dňa 09.03.2015 a od 10.03.2015 zo sumy 3.299,48 Eur. Súčasne priznal žalobcovi právo na zaplatenie ceny navyše prác v sume 576,34 Eur spolu s príslušenstvom od 19.04.2015 do zaplatenia a právo na zaplatenie paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40 Eur. Nakoľko okresný súd žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel, úspešnou stranou v konaní bol žalobca, a preto mu okresný súd priznal voči žalovanému podľa § 255 ods. 1 CSP náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorej okresný súd v súlade s § 262 ods. 2 CSP rozhodne po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

15. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný prostredníctvom pôvodného zástupcu z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f), h) CSP. Žalovaný poukázal na to, že dňa 24.10.2016 bola okresnému súdu elektronicky doručená žiadosť o odročenie pojednávania nariadeného na deň 25.10.2016 o 10.30 hod. z dôvodu, že došlo k úmrtiu matky konateľa spoločnosti žalovaného Ing. Pavla Skokana, pričom pohreb sa konal dňa 25.10.2016, o čom predložil i potvrdenie. Okresný súd predmetnej žiadosti o odročenie pojednávania nevyhoviel, ktorým postupom porušil právo žalovaného na spravodlivý proces, Žalovaný zvýraznil, že osobná účasť na pojednávaní je jedným zo základných práv strany konania, ktoré právo bolo postupom okresného súdu žalovanému bezdôvodne odňaté. Okresný súd k nevyhovaniu žiadosti o odročenie pojednávania uviedol, že v danej veci už raz došlo k odročeniu pojednávania, a to z dôvodov na strane právneho zástupcu žalovaného. Vzhľadom však na závažnosť skutočností, pre ktorú žalovaný žiadal o odročenie pojednávania, podľa žalovaného nie je možné spravodlivo prihliadnuť na skutočnosť, že v minulosti už došlo k jednému odročeniu z dôvodov na strane právneho zástupcu žalovaného. V tomto prípade je nepochybne absolútne vylúčená akákoľvek účelovosť postupu pri podaní žiadosti o odročenie pojednávania.

16. Na pojednávaní zároveň právny zástupca žalovaného navrhol v rámci návrhov na vykonanie dôkazov aj výsluch žalovaného vo vzťahu k rozsahu vykonaného diela a rovnako k jeho dokončeniu iným zhotoviteľom, pričom okresný súd vykonanie tohto dôkazu odmietol. V tomto postupe žalovaný videl ďalšiu závažnú nesprávnosť konania a rozhodnutia, a to najmä vzhľadom k tej skutočnosti, že svedok S. K. vo svojej výpovedi uviedol, že vykonanie prác odsúhlasoval ústne žalovaný. Okresný súd mal túto skutočnosť preukázanú z výpovede jediného svedka napriek tomu, že ju žalovaný v konaní opakovane namietal. V tejto súvislosti poukázal na blízky rodinný vzťah žalobcu F. K. k svedkovi S. K., ktorý je jeho synom. Rozsah vykonaných prác bol v konaní podľa žalovaného nepochybne spornou skutočnosťou, a preto vada konania aj rozhodnutia spočíva v tom, že okresný súd zamietol návrh na vykonanie výsluchu žalovaného, z ktorého by nepochybne bolo možné zistiť rozhodujúce skutočnosti. V súvislosti s odňatím možnosti žalovaného konať pred súdom žalovaný poukázal na rozhodnutia, a to uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 122/2010, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Obdo 11/2009, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 247/2014.

17. Žalovaný zároveň namietal, že okresný súd nesprávne právne posúdil vznik nároku na zaplatenie ceny diela, nakoľko neodôvodnene neprihliadol na skutočnosť, že žalobca inicioval súdne konanie bez toho, aby splnil všetky svoje povinnosti vyplývajúce pre neho ako zhotoviteľa zo zmluvy o dielo. Žalovaný uviedol, že na vznik nároku na zaplatenie ceny diela sa vyžaduje nielen jeho riadne uskutočnenie, ale aj odovzdanie predmetu diela objednávateľovi. Záväzok vyplývajúci zo zmluvy o dielo, t.j. vykonanie diela a zhotovenie predmetu diela, je splnený ukončením a odovzdaním diela. Odovzdanie diela je dvojstranným synalagmatickým vzťahom, t.j. povinnosti zhotoviteľa dielo odovzdať zodpovedá povinnosť objednávateľa riadne vyhotovený predmet diela prevziať. Zhotoviteľ je povinný objednávateľa na prevzatie diela vyzvať. V tejto súvislosti poukázal na ustálenú judikatúru, a to rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 32 Cdo 2592/2008, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5M Obdo 3/2012, rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 32 Cdo 2810/2013. Keďže sa jednalo o zmluvné dojednanie, vzťahujúce sa k dispozitívnemu ustanoveniu Obchodného zákonníka, týkajúce sa splatnosti, mal žalovaný za to, že je tým daný odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Podľa názoru žalovaného rozhodnutím okresného súdu bol porušený princíp právnej istoty vyjadrený v Čl. II ods. 2 CSP. Navrhol napadnúť rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

18. K doručenému odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca prostredníctvom zástupcu. Odvolanie žalovaného považoval za nedôvodné a napadnutý rozsudok okresného súdu za vecne, ako i právne správny s tým, že v konaní, ktoré mu predchádzal nedošlo zo strany okresného súdu k žiadnym vadám, ktoré by boli porušením práva na spravodlivý proces. Pokiaľ žalovaný namietal, že bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces, tak s týmto názorom žalovaného žalobca nesúhlasil. Poukázal na to, že žalovaný, resp. jeho právny zástupca zaslali ospravedlnenie okresnému súdu len deň pred plánovaným termínom pojednávania, t.j. úplne na poslednú chvíľu. I za chápania situácie na strane žalovaného ako náhlejšie a ľudsky ťaživejšie, poukázal na to, že k ospravedlneniu mohlo dôjsť jednoznačne skôr. Podľa žalobcu nebola splnená zo strany žalovaného podmienka včasnosti ospravedlnenia. Žalobca poukázal na to, že všetky skutočnosti, na ktoré mal byť v konaní vypočutý samotný žalovaný, boli skutočnosťami, ktoré mohol okresnému súdu objasniť a konkretizovať aj samotný jeho právny zástupca, avšak na priame otázky okresného súdu na zástupcu žalovaného, či sa vie vyjadríť k tomu, v čom

konkrétne spočívajú výhrady žalovaného voči rozsahu vykonaného diela, sa zástupca žalovaného vyjadriť nevedel. Pokiaľ žalovaný neuviedol svojmu zástupcovi všetky skutočnosti potrebné na riadne a včasné uplatňovanie jeho práv a jeho procesnú obranu v danej veci, musí za takéto konanie niesť aj zákonom stanovený následok, ktorým je strata sporu. Podľa žalobcu od začatia konania v danej veci do pojednávania konaného dňa 25.10.2016, bol dostatok času, v ktorom mal žalovaný možnosť informovať svojho zástupcu o všetkých rozhodných skutočnostiach daného sporu. V takomto prípade okresný súd správne vyhodnotil obranu žalovaného za účelovú. Žalovaný od počiatku v tomto konaní sporil rozsah vykonaného diela, avšak len vo všeobecnosti, bez konkretizácie svojich výhrad, bližšie ich neuviedol ani v písomných podaniach, ani prostredníctvom zástupcu priamo na pojednávaní, a teda je dôvodné sa domnievať, že sa jedná o účelové predlžovanie konania. Navyiac, pokiaľ žalovaný na jednej strane tvrdil, že dielo neprevzal a na strane druhej, že toto nebolo vykonané v dojednanom rozsahu, tak tieto tvrdenia sú protichodné, nakoľko bez toho, aby žalovaný dielo prevzal, by nemohol poznať jeho obsah. Rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, na ktoré poukazuje žalovaný vo vzťahu k porušeniu práva na spravodlivý proces podľa žalobcu pochádzajú z času, kedy bol platný a účinný starý procesný prepis - O.s.p.. Pojednávanie v danej veci sa konalo už za účinnosti nového CSP, ktorého novoprijatá koncepcia vychádza z princípu aktivity strán a za tým účelom boli prijaté ustanovenia o procesnom útoke, obrane a koncentrácii konania. Pokiaľ predmetné rozhodnutia vychádzali z § 101 ods. 2 O.s.p., nemá toto ustanovenie obsahovo a významovo rovnaký ekvivalent v novom CSP. Podľa žalobcu bolo na žalovanom, aby dôvody podaného odporu v tomto konaní konkretizoval včas a úplne, a to buď písomne alebo ústne prostredníctvom zástupcu. Dôvody uvedené v odpore boli všeobecné a je ich možné aplikovať v zásade na každý súdny spor zo zmluvy o dielo, nie je z nich vôbec zrejmé, v čom konkrétne žalobca nevykonal dielo podľa zmluvy a prečo konkrétne žalovaný rozporuje ním uplatnený nárok na zaplatenie ceny diela. Hoc od podania odporu do termínu pojednávania prešiel viac ako jeden rok, nebol zástupca žalovaného na pojednávaní schopný konkrétne uviesť, v čom namieta rozsah žalobcom vykonaného diela a ani to, prečo žalovaný nepovažuje dielo za riadne vykonané. Na rozdiel od žalovaného, žalobca v konaní ním tvrdené skutočnosti preukázal dôkazmi, a to tak listinnými ako aj výsluchom svedka a výsluchom žalobcu, teda nie je pravdou len tvrdenie žalovaného o tom, že okresný súd rozhodoval na základe výpovede jedného svedka, ktorý je navyše synom žalobcu. Žalovaný hodnovernosť vypočutého svedka relevantne nespochybnil, pričom len samotný príbuzenský pomer k žalobcovi nezakladá bez ďalšieho dôvodné pochybnosti o pravdivosti jeho výpovede. Navyše žalobca o skutočnostiach, o ktorých svedok vypovedal, predložil aj listinné dôkazy, čo preukazuje skutočnosť, že svedok vypovedal pravdu. Za takto zisteného skutkového stavu považoval žalobca za správny postup okresného súdu, ktorý nepovažoval za potrebné vypočuť žalovaného, nakoľko jeho zástupca ani nevedel konkretizovať, aké konkrétne skutkové okolnosti chce jeho výsluchom dokázať. S poukazom na ustanovenie § 150 ods. 1, § 151 ods. 2 CSP mal žalobca za to, že žalovaný neuplatnil prostriedky procesnej obrany včas a súčasne ani neuviedol súdu úplne podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia, a preto bol sankcionovaný stratou sporu. Čo sa týka opakovanej právnej argumentácie žalovaného o tom, že žalobcovi nevznikol nárok na zaplatenie ceny diela, nakoľko dielo údajne neodovzdal žalovanému, tak žalobca uviedol, že túto námietku v dostatočnom rozsahu vyhodnotil okresný súd. Podľa názoru žalobcu ide zo strany žalovaného o účelové tvrdenie, pretože žalobca dielo riadne a včas vykonal a toto v súlade s § 555 ods. 1 Obchodného zákonníka žalovanému odovzdal. Žalobca sa snažil dielo odovzdať aj protokolárne, avšak súčinnosť zo strany žalovaného nebola vykonaná. V danom prípade bolo zo strany žalobcu jednoznačne preukázané, že dielo v zmysle § 554 ods. 1 Obchodného zákonníka vykonal a v zmysle § 555 ods. 1 Obchodného zákonníka aj odovzdal a teda mu vznikol nárok na zaplatenie ceny diela. Žalovaný skutkové a právne zistenia okresného súdu, ktorý sa stotožnil s argumentáciou žalobcu v podanom odvolaní ničím relevantným nespochybnil a len zopakoval argumentáciu uvádzanú pred okresným súdom. Okresnému súdu bola predložená e-mailová komunikácia, z ktorej vyplýva, že žalovaný nespornil nárok žalobcu, len ho žiadal o trpezlivosť. Navyše došlo aj k faktickému uznaniu žalovaného nároku jeho čiastočným plnením podľa § 407 ods. 3 Obchodného zákonníka a jednostranným zápočtom pohľadávky so vzájomnou pohľadávkou žalovaného voči žalobcovi v sume 210 Eur. Žalobca poukázal na to, že žalovaný nikdy nerozporoval pred tým, než bola podaná žaloba rozsah vykonaného diela ani to, či dielo bolo alebo nebolo prevzaté či odovzdané, vždy len žiadal žalobcu o strpenie ohľadom zaplatenia ceny diela. Obranu žalovaného z uvedeného preto považoval za účelovú. Pokiaľ žalovaný uviedol, že rozhodnutím okresného súdu bol porušený princíp právnej istoty, tak sa jedná o nesprávne tvrdenie. Naopak, podľa názoru žalobcu, sa okresný súd od ustálenej súdnej praxe najvyšších autorít vôbec neodklonil. Okresný súd totiž priznal žalobcovi nárok na zaplatenie ceny diela, u ktorého bolo preukázané tak jeho vykonanie, ako aj jeho odovzdanie v súlade

so zákonnými podmienkami, a teda nedošlo k narušeniu princípu právnej istoty. Navrhol napadnutý rozsudok v celom rozsahu potvrdiť s priznaním náhrady trov odvolacieho konania.

19. K doručenému vyjadreniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca prostredníctvom zástupcu. V súvislosti s účinnosťou nového civilného kódexu, na ktorú vo vyjadrení opakovane poukázal žalobca, žalovaný poukázal na ustanovenie § 470 ods. 2 CSP, v zmysle ktorého nemožno ustanovenia Civilného sporového poriadku o popretí skutkových tvrdení protistrany a o sudcovskej koncentrácii konania uplatňovať na konania začaté pred dňom účinnosti zákona č. 160/2015 Z.z. CSP. Konanie bolo začaté dňa 20.05.2015, kedy bola okresnému súdu doručená žaloba zo dňa 18.05.2016, teda predmetné konanie bolo nepochybne začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok. Zo Zápisnice o pojednávaní zo dňa 25.10.2016 nepochybne vyplýva, že ustanovenia o sudcovskej koncentrácii ako aj o popretí skutkových tvrdení boli v danom prípade použité v neprospech strany, a teda došlo k ich aplikácii v rozpore s ustanovením § 470 ods. 2 CSP, a preto rozhodne nemožno ich aplikáciou odôvodňovať údajnú správnosť a zákonnosť rozhodnutia okresného súdu tak, ako sa o to pokúša žalobca. Podľa žalovaného napriek zákonnej povinnosti žalobcu vystupujúceho v danom právnom vzťahu v pozícii zhotoviteľa, to bol práve žalovaný ako objednávateľ, ktorý preukázateľne písomne vyzýval žalobcu na riadne protokolárne odovzdanie stavby listom zo dňa 12.06.2015. Pokiaľ žalobca uviedol, že žalovaný nerozporoval nárok žalobcu a vždy len žiadal o strpenie ohľadom zaplatenia ceny diela, tak toto tvrdenie nie je pravdivé, nakoľko priamo z listu zo dňa 12.06.2015 vyplýva, že úhrada faktúry č. 2014031 a faktúry č. 2015002 bola pozastavená z dôvodu, že žalobca žalovanému nepredložil odsúhlasené súpisy prác. Listom zo dňa 06.07.2015 žalovaný vrátil žalobcovi faktúru č. 2014031 a faktúru č. 2015002, nakoľko žalobca žalovanému nepredložil požadované doklady, a to najmä odsúhlasené súpisy prác, z ktorých by bol zrejmý rozsah vykonaného diela. Z uvedeného vyplýva, že výška nároku žalobcu rozhodne nebola medzi stranami jednoznačne ustálená. Čo sa týka odovzdania diela, pokiaľ žalobca sa v konaní zameril na preukazovanie skutočnosti, že žalovaný dielo odovzdal hlavnému objednávateľovi, čo malo preukazovať to, že žalobca žalovanému dielo riadne odovzdal, tak s tým sa nemožno stotožniť, nakoľko žalovaný opakovane v konaní uvádzal, že dielo dokončil prostredníctvom iného zhotoviteľa, nakoľko žalobca pre žalovaného dielo riadne nevykonal a neodovzdal mu ho. K vzniku nároku na zaplatenie ceny diela dochádza až vtedy, keď je dielo nielen zhotovené, ale aj odovzdané, ktorý názor vychádza z ustanovenia § 554 ods. 1 Obchodného zákonníka, ale i z judikatúry, na ktorú žalovaný už poukazoval. Zotrval preto na argumentácii uvedenej v podanom odvolaní.

20. K doručenému vyjadreniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca prostredníctvom zástupcu. Vyjadrenie žalovaného považoval za nedôvodné a zotrval v celom rozsahu na pôvodnom vyjadrení. Podľa žalobcu žalovaný mal možnosť uplatňovať svoje práva jednak prostredníctvom zástupcu, ktorý bol prítomný na pojednávaní a taktiež počas celého súdneho konania prostredníctvom akýchkoľvek osôb, a preto argumenty žalovaného považoval za účelové s účelom oddialiť plnenie za vykonané dielo, za ktoré žalovaný dostal zaplatené. Žalovaný v tomto prípade nie je konateľ žalovaného, ale spoločnosť, pričom konateľ je iba jednou z viacerých osôb, ktoré môžu konať v mene alebo za žalovaného. K poukazu žalobcu na ustanovenie § 470 ods. 2 CSP považoval za potrebné uviesť, že žalovaný mal povinnosť tvrdiť skutočnosti na svoju obranu - uniesť bremeno tvrdenia aj počas účinnosti O.s.p.. Pokiaľ žalovaný také tvrdenia neuviedol, tak neuniesol bremeno tvrdenia bez ohľadu na procesný predpis. Žalobca dal do pozornosti, že celkom jednoznačne preukázal, že dielo aj odovzdal žalovanému, nakoľko tento ho následne odovzdal hlavnému objednávateľovi a v neposlednom rade žalovaný uznal svoj záväzok voči žalobcovi. Akékoľvek výzvy, ktoré následne jednostranne navyše po podaní žaloby žalovaný vytvoril, nemôžu mať vplyv na odovzdanie diela. Ani účelové vrátenie faktúry vzhľadom na preukázané skutočnosti nemalo akýkoľvek vplyv na povinnosť žalovaného. Faktúra je len daňovým dokladom, a teda jej vrátenie po niekoľkých mesiacoch od odovzdania diela a navyše po začatí súdneho sporu, nie je skutočnosťou relevantnou pre meritórne rozhodnutie súdu. Všetky tieto kroky boli vytvorené aj z časového hľadiska iba účelovo pre toto súdne konanie žalovaným. Žalobca bol názoru, že žalovaný nepredložil žiaden dôkaz a ani nenavrhol žiaden relevantný dôkaz k tomu, že by dielo mal dokončiť niekto odlišný od žalobcu a toto tvrdenie je v rozpore so všetkými vykonanými dôkazmi. Nakoľko aj okresný súd dospel k záveru, že žalobca preukázal aj odovzdanie diela žalovanému, tak akékoľvek poukazy na judikatúru v tejto otázke sú bezpredmetné. Okresný súd nevychádzal z právneho názoru, že by nebolo potrebné dielo aj odovzdať, ale naopak, pokiaľ žalovaný toto dielo odovzdal ďalej a uznal svoj záväzok za toto zaplatiť, tak nie je možné, aby dielo žalobca žalovanému neodovzdal. Navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

21. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) prejednal vec v medziach odvolacích dôvodov žalovaného podľa § 379, § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania a verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP bol rozsudok okresného súdu potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

22. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia pojednávania sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13Cob/62/2017-132 zo dňa 11.10.2017, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle vyššie uvedeného uznesenia dňa 17.10.2017 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

23. Primárne krajský súd uvádza, že v štádiu svojho konania a rozhodovania aplikoval ustanovenia zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok („CSP“), ktorý nadobudol účinnosť podľa § 474 CSP 1. júla 2016, keď aj z prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP vyplýva, že „...ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti“.

24. Podľa § 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP odvolací súd je rozsahom a odvolacími dôvodmi viazaný.

25. Za aplikácie vyššie citovaných zákonných ustanovení bol rozsudok okresného súdu posudzovaný v rozsahu odvolacích dôvodov žalovaného obsiahnutých v písomne podanom odvolaní zo dňa 06.12.2016.

26. V súvislosti s vyvolaným odvolacím konaním krajský súd z údajov Výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Žilina, Oddiel: Sro, Vložka číslo: 11666/L zistil, že došlo k zmene obchodného mena a sídla žalovaného z pôvodne CALORIM Sk, s.r.o., so sídlom 023 41 Nesluša 759, a to na LUKE Consulting, s.r.o., so sídlom Palárikova 1083, 022 01 Čadca, s ktorým takto označeným žalovaným ďalej pokračoval v odvolacom konaní.

27. Žalovaný v podanom dovolaní namietal odňatie možnosti konať pred súdom z dôvodu, že vo veci bolo rozhodnuté na pojednávaní konanom dňa 25.10.2016, ktorého sa žalovaný nezúčastnil, svoju neúčast ospravedlnil z dôvodu, že došlo k úmrtiu matky konateľa spoločnosti žalovaného Ing. Pavla Skokana, pričom pohreb sa konal dňa 25.10.2016, o čom predložil potvrdenie. Pokiaľ okresný súd žiadosti žalovaného o odročenie pojednávania nevyhovel, porušil jeho právo na spravodlivý proces. Zároveň na tomto pojednávaní bol vykonávaný dôkaz, a to výsluch S. K., vo vzťahu ku ktorému sa žalovaný nemohol vyjadriť a nemohol sa ani vyjadriť vo vzťahu k rozsahu vykonania diela a jeho dokončeniu iným zhotoviteľom. Ďalšou námietkou bolo, že okresný súd nesprávne právne posúdil vznik nároku žalobcu na zaplatenie ceny diela, pretože podľa názoru žalovaného žalobca nesplnil povinnosti vyplývajúce pre neho ako zhotoviteľa zo zmluvy o dielo.

28. V súvislosti s odvolacím dôvodom žalovaného, a to v rovine odňatia možnosti konať pred súdom, sa krajský súd oboznámil s priebehom celého postupu súdneho konania a konštatuje, že k odňatiu možnosti žalovanému konať pred okresným súdom nedošlo. Tento záver krajského súdu vyplýva z viacerých okolností. Jednou z nich je samotná dĺžka súdneho konania, k začatiu ktorého došlo dorúčením žaloby na okresný súd dňa 20.05.2015. Vo veci bol dňa 2.7.2015 vydaný platobný rozkaz č.k. 10Cb/264/2015-15, proti ktorému v zákonnej lehote podaním zo dňa 15.07.2015 doručenom Okresnému súdu v Žiline dňa 17.07.2015 podal žalovaný odpor. Od momentu podania odporu, t.j. od 17.07.2015 žalovaným do rozhodnutia sporovej veci napadnutým rozsudkom okresného súdu dňa 24.10.2016, mal žalovaný vytvorený dostatočný časový priestor k realizovaniu svojich nielen procesných, ale aj Ústavou Slovenskej republiky garantovaných práv a bolo už len na ňom, akým spôsobom ich bude naplňovať. Vo veci bol nariadený termín pojednávania na deň 30.9.2016, ktoré pojednávanie bolo na žiadosť zástupkyne žalobcu o odročenie pojednávania zrušené Upovedomením o zmene termínu pojednávania dňa 09.09.2016 s tým, že pojednávanie bolo odročené na termín 11.10.2016. Predmetné predvolanie bolo doručené žalovanému prostredníctvom jeho právneho zástupcu dňa 14.09.2016. Žalovaný e-mailovým podaním zo dňa 16. septembra 2016 požiadal o odročenie pojednávania nariadeného na deň 11.10.2016 z dôvodu, že sa právny zástupca žalovaného v uvedený deň zúčastňuje pojednávania na Okresnom

súdu v Čadci vo veci sp. zn. 6C/174/2013. Okresný súd upovedomením zo dňa 28.09.2016 oznámil sporovým stranám, že akceptuje žiadosť právneho zástupcu žalovaného o odročenie pojednávania, ktoré pojednávanie sa odročuje na termín 25.10.2016 s tým, že na ďalšie návrhy o odročenie pojednávania súd nebude prihliadať, preto sú strany povinné dostaviť sa na ďalšie pojednávanie alebo si na toto pojednávanie ustanoviť zástupcu. Upovedomenie o zmene termínu pojednávania bolo doručené zástupcovi žalovaného dňa 03.10.2016. Žalovaný prostredníctvom zástupcu elektronickým podaním doručeným okresnému súdu dňa 24. októbra 2016 požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu, že došlo k úmrtiu matky konateľa spoločnosti žalovaného, pričom pohreb sa uskutoční dňa 25.10.2016, o čom predložil potvrdenie pohrebnej služby. Z obsahu Zápisnice o pojednávaní zo dňa 25.10.2016 (č.l. 52 - 62 spisu) bolo zistené, že na predmetnom pojednávaní bol prítomný žalobca, zástupca žalobcu, zástupca žalovaného (poverený advokátsky koncipient), nezúčastnil sa ho žalovaný. Na začiatku pojednávania okresný súd odôvodnil procesný postup, pre ktorý nebolo vyhovené žiadosti zástupcu žalovaného o odročenie pojednávania, ktorá bola doručená okresnému súdu dňa 24.10.2016. Okresný súd otvoril pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie, ktoré dokazovanie po jeho vykonaní vyhlásil za skončené a vo veci rozhodol vyhlásením napadnutého rozsudku. Krajský súd k tomuto postupu konania uvádza, že v podstate dokazovanie pred okresným súdom bolo vykonávané v priebehu celého trvania sporu a toto dokazovanie nebolo možné zúžiť len na úkon nariadeného pojednávania, a to na deň 25.10.2016, ktorého sa aj podľa názoru krajského súdu nezúčastnil žalovaný bez vážneho dôvodu. K správnosti procesného postupu okresného súdu, ktorý vo veci rozhodol na nariadenom pojednávaní dňa 25.10.2016 v neprítomnosti žalovaného, sa poukazuje na ustanovenie § 183 ods. 1 CSP, podľa ktorého pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Pojednávanie môže byť na návrh strany odročené len vtedy, ak sa strana alebo jej zástupca z dôležitých dôvodov nemôže dostaviť na pojednávanie a zároveň od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť. Krajský súd v zmysle podaného ospravedlnenia neúčasti zo strany žalovaného mal zistené, že žalovaný ospravedlnil svoju neúčasť z dôvodu úmrtia matky konateľa žalovaného. Nariadeného pojednávania sa však zúčastnil zástupca žalovaného. Čo sa týka neúčasti samotného žalovaného, tak krajský súd zdôrazňuje, že pri konaní a vystupovaní žalovaného ako právnickej osoby, bolo nevyhnutné prihliadnuť aj k ustanoveniu § 13 ods. 1 druhá veta Obchodného zákonníka, podľa ktorej právnická osoba koná štatutárnym orgánom alebo za ňu koná zástupca. Súčasne sa poukazuje na § 89 ods. 1 veta prvá CSP, podľa ktorého strana sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí v spojení s ustanovením § 92 ods. 2 CSP, podľa ktorého splnomocnenie udelené na celé konanie a splnomocnenie udelené advokátovi nemožno obmedziť. Žalovaný, pokiaľ mal záujem byť účastný nariadeného pojednávania pred okresným súdom tak ako právnická osoba, mohol túto účasť zabezpečiť nielen konaním štatutárneho orgánu, ale aj prípadne zvolením zástupcu, zamestnanca, ktorý by bol na takýto úkon poverený. Konštatuje sa, že žalovaný si zvolil zástupcu, a to advokáta, ktorý sa nariadeného pojednávania zúčastnil, na nariadenom pojednávaní sa mal právo k veci, ako i k vykonávaným dôkazom vyjadriť a vo vzťahu k vykonaniu dôkazného prostriedku, a to výsluchu svedka, mal právo svedkovi klásť otázky. Z uvedeného vyplýva, že na strane žalovaného neexistoval dôležitý dôvod pre odročenie pojednávania a ním uvádzaný dôvod, a to náhodná udalosť v rodine konateľa žalovaného nebola vyhodnotená krajským súdom v zhode s názorom okresného súdu ako dôležitý dôvod pre odročenie pojednávania.

29. Je potrebné zdôrazniť, že boli splnené podmienky k prejednaniu veci v neprítomnosti žalovaného, a to s ohľadom aj na dôslednú aplikáciu zásady rovnosti strán v súdnom konaní, ktorá je vyjadrená nielen v Čl. 6 ods. 1 CSP, ale aj v Čl. 47 Ústavy Slovenskej republiky. Zásada rovnosti strán v procese sa prejavuje vytváraním rovnakých procesných podmienok subjektov, o ktorých právach a povinnostiach rozhoduje súd (PL. ÚS 43/95, II. ÚS 121/02). Pod rovnakým postavením strán sporu možno rozumieť iba také procesné postavenie, ktoré zabezpečí spravodlivý proces. Požiadavka spravodlivého procesu v sebe obsahuje zásadu, zaručujúcu pre každú stranu v súdnom procese mať rovnakú možnosť obhajovať svoje záujmy a zároveň vylučujúcu mať možnosť podstatnej výhody voči protistrane. Obsah práva rovnosti ako jedného z určujúcich ústavnoprávnych princípov civilného sporového konania spočíva v tom, že strany civilného sporového konania majú rovnaké procesné práva a povinnosti, ktoré uplatňujú a plnia za rovnakých procesných podmienok bez zvýhodnenia alebo diskriminácie niektorej z procesných strán. Nerozhoduje procesné postavenie alebo procesná pozícia strany sporu, nie je podstatné ani to, ktorá zo strán sporu sa stane žalobcom a ktorá zo strán sporu je žalovaný. Zásada vyjadrujúca „právo na spravodlivý súdny proces“ je spojená s nutnosťou rovnakých „pravidiel hry“, ale tiež aj s princípom „rovnosti zbraní“ pre všetky strany súdneho konania. Súdny sú preto povinný túto zásadu, ktorá je upravená aj v Čl. 6 ods. 1 CSP aplikovať vo vzťahu ku všetkým stranám súdneho konania, t.j.

bez ohľadu na ich procesné postavenie. V zmysle Čl. 8 CSP strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. Bolo preto povinnosťou nielen žalobcu, ale i žalovaného, aby v rámci svojich poskytnutých tvrdení tieto podoprel i v zmysle vyššie uvedenej zásady dôkazmi. K námietke, že nedošlo k vykonaniu dokazovania výsluchom žalovaného, a to v osobe konateľa žalobcu, krajský súd uvádza, že v konečnom dôsledku podľa ustanovenia § 195 ods. 1 CSP, súd môže na návrh strany nariadiť výsluch strany o tvrdených skutočnostiach, pričom v prípade, ak strana navrhuje takýto dôkazný prostriedok, je povinná ho zabezpečiť. V tejto súvislosti však sa dodáva, že výsluch žalovaného ako strany sporu je len jedným z dôkazných prostriedkov, a pokiaľ v konaní pred okresným súdom k veci boli produkované iné dôkazy, z ktorých okresný súd ustálil dôvodnosť žalobcovho nároku, tak ani z tejto roviny nebolo možné konštatovať, že by postupom okresného súdu došlo k odňatiu možnosti žalovanému konať pred súdom.

30. Krajský súd zdôrazňuje, že nedošlo k porušeniu ani ústavou garantovaných práv žalovanému ako strane sporu podľa Čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Ide o právo, v danom prípade žalovaného ako strany sporu, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti s tým, aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom, pričom k realizovaniu tohto práva žalovanému postupom okresného súdu boli vytvorené podmienky. Je zrejmé, že žalovaný bol v konaní zastúpený svojim zástupcom, prostredníctvom ktorého mohol a mal toto ústavou dané právo naplniť, a pokiaľ ho priamo žalovaný nenaplnil alebo nevyužil, tak bol správny postup okresného súdu, ktorý pojednávanie nariadil, aby konal v neprítomnosti žalovaného. Je potrebné uviesť, že žalovanému tým, že pojednávanie bolo nariadené za účasti jeho zástupcu, a to advokáta, ktorého si zvolil pre celé konanie a vo vzťahu ku ktorému plnomocenstvo nie je možné obmedziť, boli postupom okresného súdu zachované všetky procesné ako i Ústavou Slovenskej republiky garantované práva.

31. K úplnosti veci krajský súd primerane poukazuje i na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 96/99, podľa ktorého právnej vety výsluch účastníka konania je iba jedným z dôkazných prostriedkov. Nevykonanie dôkazu výsluchom účastníka konania nie je postupom, ktorým súd odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom podľa § 237 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku. Krajský súd dospel k záveru, že boli splnené podmienky k prejednaniu veci v neprítomnosti žalovaného, v ktorej súvislosti poukazuje i na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 153/07, podľa ktorého „...Zmyslom procesných garancií vyplývajúcich z ustanovení čl. 47 ods. 3 a z čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a z čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je zabezpečiť, aby bola účastníkovi konania, na ktorého sa tieto garancie vzťahujú, poskytnutá zo strany príslušného orgánu verejnej moci rozumná a dostatočná možnosť uplatniť svoj vplyv na priebeh a výsledok konania využitím svojich procesných práv za podmienok, ktoré ho nestavajú do podstatne nevýhodnejšej pozície v porovnaní s druhým účastníkom konania. Ak procesný postup orgánu verejnej moci objektívne poskytol účastníkovi konania priestor uplatniť tieto procesné práva, no ten ich bez dôvodu hodného osobitného zreteľa nevyužil (prípadne nevyužil v plnom rozsahu), nemožno dospieť k záveru, že došlo k porušeniu jeho základných práv na súdnu ochranu, na rovnosť v konaní alebo na prerokovanie veci v jeho prítomnosti, prípadne k porušeniu práva na spravodlivé súdne konanie.“ V súvislosti so svojimi závermi krajský súd poukazuje i na závery vyjadrené v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Obdo 8/2013, sp. zn. 7Cdo/442/2015, sp. zn. 1 Obdo 19/2014, a to príkladmo.

32. Vo vzťahu k odvolaciemu dôvodu vo veci samej, a to k námietke nesprávneho právneho posúdenia vzniku nároku žalobcu na zaplatenie ceny diela s odkazom na judikatúru Najvyššieho súdu Českej republiky, je primárne potrebné uviesť, že okresný súd pri posudzovaní tejto spornej otázky, vychádzal zo skutkového stavu zisteného na základe výsledkov vykonaného dokazovania. Okresný súd dôsledne posudzoval nielen samotný obsah písomnej objednávky žalovaného a v nej obsiahnutý návrh žalovaného týkajúci sa platobných podmienok, ale i z následné reálne správanie sa strán zmluvy. V súvislosti s obsahom Objednávky č. 14610023 zo dňa 16.09.2014 nachádzajúcej sa na čl. 8 spisu odvolací súd len dopĺňa, že jej obsah v znení „Splatnosť: 60 dní od podpisu prevzatia prác“ hodnotil ako návrh zo strany žalovaného, ku ktorému, teda v rozsahu týkajúceho sa spôsobu prevzatia prác však nebol učinенý výslovný akcept zo strany žalobcu. V konaní nebolo sporné, že žalovaný žalobcom vystavené faktúry, ktorými bola vyúčtovaná cena diela prevzal, čo potvrdil svojim podpisom, vykonal čiastočnú úhradu ceny diela a na časť ceny diela vykonal jednostranný zápočet. Žalovaný túto čiastočnú úhradu učinil bez toho, aby sa v tomto rozhodnom čase výslovne domáhal protokolárneho odovzdania a prevzatia prác. Teda pokiaľ sa žalovaný bránil tvrdením, že nedošlo k vzniku nároku žalobcu na

zaplatenie ceny diela, z dôvodu absencie písomného prevzatia diela, tak práve samotné správanie žalovaného, potvrdilo, že sa týmto návrhom žalovaného v objednávke zmluvnej strany neriadili, čo správne zhodnotil i okresný súd. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania okresný súd potom správne uzavrel, že žalobca žalovanému dielo odovzdal spôsobom podľa ust. § 555 ods.1 Obchodného zákonníka, t.j. umožnil žalovanému s dielom riadne vykonaným v ustanovenom mieste nakladať, čo preukázala nielen výpoveď žalobcu, svedka S.K., ale i listinné dôkazy, a to e-mailová komunikácia, v rámci ktorej boli navyše práce odsúhlasené, ako aj skutočnosť, že žalovaný s dielom nakladal, keďže investorovi odovzdal a vyúčtoval i cenu tohto diela. Nepochybnou zostala čiastočná úhrada vykonaná žalovaným, čím nastali účinky uznania zvyšku dlhu podľa ust. § 407 ods. 3 Obchodného zákonníka, tak ako správne uzavrel okresný súd, keďže žalovaný nedokázal opak. Je aj na základe elementárnej logiky dané, že pokiaľ by žalovaný dielo od žalobcu neprevzal, tak by ani neriešil so žalobcom úhradu ním vystavených faktúr. Pokiaľ žalovaný namietal, že dokončenie diela vykonal iný subjekt ako žalobca, tak táto obrana i v rámci odvolacieho konania bola vyhodnotená ako nedôvodná a ničím nepreukázaná, pretože, pokiaľ žalovaný takúto okolnosť tvrdil, bol povinný ju i dokázať. Rovnako súhlasí krajský súd so záverom súdu prvej inštancie, že žalovaný ani nepreukázal, že by dielo malo vady a prípadne k takýmto vadám, ktoré ani neboli popísané a špecifikované, uplatnil zodpovednostný nárok. Z týchto zhodnotení preto nebolo možné akceptovať ako relevantnú obranu žalovaného o nepreukázaní žalobcovho nároku, naopak, žalobca svoju pohľadávku v súdnom konaní preukázal, a to tak jej základ, ako aj výšku, čo žalovaný relevantným spôsobom nevyvrátil.

33. K úplnosti odvolací súd uvádza, že obsahové údaje v písomných listinných dôkazoch, svedecká výpoveď svedka, hodnota týchto dokazných prostriedkov, dávala nepochybný základ o riadnom vykonaní diela zo strany žalobcu, vzniku nároku na zaplatenie ceny poskytnutého plnenia. Krajský súd konštatuje, že nebol relevantný odvolací dôvod žalovaného o nesprávnom právnom posúdení veci. Nepochybné zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovaným bol založený, žalobca na základe takto uzavretého zmluvného vzťahu plnil, hodnotu plnenia vyúčtoval jednotlivými faktúrami, a preto pokiaľ okresný súd napadnutým rozsudkom žalobe žalobcu vyhovel, jeho rozhodnutie bolo vecne správne a krajským súdom potvrdené.

34. Krajský súd uvádza, že neboli splnené podmienky ani na zmenu napadnutého rozhodnutia okresného súdu ani na jeho zrušenie a vrátenie súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, preto pre vecnú správnosť prvoinštančného rozhodnutia bolo nevyhnutné toto potvrdiť za aplikácie ustanovenia § 387 ods. 2 CSP. Uvádza krajský súd, že postupom a rozhodovaním okresného súdu nedošlo k zásahu ani do právnej istoty sporových strán, pretože okresný súd sa neodchýlil pri prejednávaní danej sporovej veci od ustálenej judikatúry všeobecných súdov pri posudzovaní nároku žalobcu na zaplatenie ceny diela.

35. O nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. Vzhľadom k výsledku tohto odvolacieho konania bolo zrejmé, že žalovaný so svojim odvolaním nebol úspešný, preto žalobcovi ako úspešnej strane sporu tohto odvolacieho konania bol priznaný nárok na plnú náhradu trov tohto odvolacieho konania, o výške ktorej náhrady rozhodne súd prvej inštancie v zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.